

Croatian
He Was To Pass This Way
64-0321B

TREBAO JE PROĆI ONUDA

Baton Rouge, LA, SAD
21. ožujka 1964.

www.messagehub.info

William Marrion Branham

„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branham a Duh Sveti je ispunioproroštva Biblije iz Malahije 4,5-6, Luke 17,30 i Otkrivenja 10,7 i mnoga druga.Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, nastavak Božjeg djelovanja poNjegovom Duhu u ovim posljednjim vremenima. Sveto Pismo govori o potrebidolaska ovakve službe kako bi pripremila ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao neskraćeni transkript i točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi Williama Branham a daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici www.messagehub.info možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1.100 propovijedi Williama Branham a na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti, te da se dijeli isključivo besplatno. Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branham a, kao i za besplatne knjige, CD-e, DVD-e i propovijedi i/ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj posjetite internetsku stranicu www.biblijski-krscani.com ili nas kontaktirajte na telefon +385 (0)91 522-9900 ili e-mail biblijski.krscani@gmail.com.

TREBAO JE PROĆI ONUDA

1 Ostanimo samo stajati nekoliko trenutaka dok čitamo Božju Riječ. Razmišljao sam o cijelom tom uvodu, stvarno bih trebao živjeti pravi život da bih to ispunio, zar ne bih? To je čovjek koji vas voli. Preko u knjizi svetog Luke, 19. poglavlje, želim pročitati samo dio Pisma, prvih pet stihova.

I uđe Isus u Jerihon te je prolazio kroza nj.

I gle, bijaše ondje čovjek imenom Zakej, koji imaše... bijaše nadcarinik i bijaše bogat.

I htjede on vidjeti tko je to Isus, ali ne mogaše zbog mnoštva, jer je bio niska rasta.

I potrča on naprijed i uzvere se na smokvu da ga vidi, jer je on trebao proći onuda.

Kada je došao do tog mjesta, pogleda Isus u vis, ugleda ga i reče mu: „Zakeju, žurno siđi, jer se danas trebam zadržati u tvojoj kući.”

I siđe on žurno i s radošću ga primi.

A svi koji su to vidjeli mrmljahu, rekavši: „Svratio je u goste čovjeku grješniku.”

A Zakej ustade i reče Gospodinu: „Evo Gospodine, polovicu svoga imetka dajem siromasima; i ako sam ikome uzeo nešto na prijevaru, vraćam mu četverostruko.”

I reče mu Isus: „Danas je došlo spasenje ovoj kući, jer je i on sin Abrahamov.

Jer Sin čovječji je došao potražiti i spasiti ono što je izgubljeno.”

Pomolimo se.

2 Naš nebeski Oče, zahvalni smo Ti ovoga jutra jer Ti još uvijek tražiš da bi spasio Abrahamove sinove, one koji su izgubljeni. Molimo se, nebeski Oče, da primiš našu poniznu molitvu i blagosloviš naše okupljanje ovdje danas. I neka ne bi bilo uzaludno, nego neka bi nas veliki Duh Sveti učio putu Života, znajući ovo, da moramo stati u Njegovu prisutnost jednog dana polažući račun o tome što smo učinili s ovim životom. Blagoslovi nas zajedno dok dalje čekamo na Tebe. U Isusovo Ime. Amen.

Možete sjesti.

3 Zasigurno sam sretan što imam dobre prijatelje, ljude koji vjeruju i vjeruju naporima koje pokušavate uložiti. Kada bih imao ikoji drugi cilj, samo da budem drugačije, pa, bio bih pravi grješnik. Ali moj cilj je veličati

Isusa Krista.

I nešto što je u čovjeku, kada imate Poruku od Boga, ne možete se zaustaviti. Postoji nešto u vama, pulsira. Nastavlja dalje, svejedno. Ne možete to usporiti, zaustaviti to ili započeti to. To zaustavlja, i pokreće i usporava vas. Vidite? To je Jedan koji ima kontrolu.

Hvala ovoj dragoj braći za njihovo svjedočanstvo o našem Gospodu Isusu. Oni nisu govorili o meni, naravno da nisu. Govorili su o Njemu.

4 Kao kad sam čitao mali članak ovdje nedavno o gospodinu Moodyju. Kaže, Chicago je trebao... novine su pisale uvodni članak o njemu. I poslali su nekoga da otkrije zašto se ljudi okupljaju čuti gospodina Moodyja. Urednik, gospodin Moody je poput mene, on nije imao dovoljno obrazovanja da pročita uvodni članak, tako da ga je njegov menadžer morao pročitati. Gospodin Moody postolar, prije, i bio je pozvan od Boga za poruku časa. I tako menadžer je čitao uvodni članak i pisalo je: „Zašto bi itko išao slušati Dwighta Moodyja?“ Rekao je: „Kao prvo, on je najružniji čovjek kojega sam ikada vidio.“ I rekao je: „Čelav je i dugi brkovi i tako dalje.“ I rekao je: „I cvili kada govori. Gramatika mu je najgora koju sam ikada čuo.“ Uh - uh. I, o, samo je tako nastavljao.

Rekao je: „Gospodin Moody je samo slegnuo ramenima. Rekao je: „Sigurno nisu. Došli su vidjeti Krista.“

Tako, to je, mislim da je upravo to odgovor. To je Krist kojega mi želimo vidjeti. „Kada budem podignut, sve ću privući k Sebi.“

5 Razmišljao sam, nakon posjete ovdje u gradu i shvatio da ljudi, koliko su bili dragi, kako smo divne sastanke imali ovdje u ovoj Denham Springs srednjoj školi ili školskoj dvorani. Razmišljao sam, ovdje su ljudi nešto poput kave. Oni su... O! Nije do kvantitete, nego do kvalitete, puno u jednoj od tih šalica.

Sjećam se svog prvog slijetanja ovdje na aerodrom. Braća koja su došla po mene sjede ovdje. I mala djevojka Francuskinja tamo, pitao sam je hamburger i šalicu kave.

Nisam je pio dok nisam imao oko trideset i osam godina, mora da sam znao bolje. Ali onda brat Brown, pretpostavljam da je ovdje ovog jutra, negdje. Sjedi upravo ovdje. On je toliko puno voli i dobio je mene... Trebao sam imati doručak s propovjednicima u sedam sati, jedan u osam sati i jedan u devet sati, ne biste to sve mogli pojesti, tako bi nalili kavu. I počeo sam je pijuckati i prva stvar, počeo sam piti.

Tako sam pitao ovu djevojku, rekao sam joj: „Želim hamburger i šalicu kave.“ Kada su donijeli malu šalicu pomislio sam: „Moj, moj, ovdje su sigurno škrti na kavi.“ Prvi gutljaj, prvi gutljaj koji sam uzeo, o, moj, morao sam se boriti za zrak. Vidite?

vrsta kršćanina da bih mogao odložiti cijeli svijet, podnijeti kritike ili bilo što, volio bih biti toliko, volio bih biti kršćanin u svom srcu koliko je ta srna bila majka.”

Sada, s pognutim glavama i sklopljenim očima. Pred Bogom, pitam vas, u Kristovo Ime, na završetku doba, biste li samo podigli svoju ruku? Ne mogu pozvati na oltar jer nema mjesta. Ali samo recite: „Moli se za mene, brate Branham, da budem ta vrsta kršćanina kao što je ta srna bila majka.“ Neka vas Bog blagoslovi. Tamo su posvuda ruke. „Dozvoli mi da budem toliko kršćanin.“

Sada, Zakeju, kada si podigao svoju ruku, to pokazuje da te je On pronašao. Sada zašto odmah ne klizneš sa stabla? On će danas otići s vama kući na ručak. On će ostati s vama do kraja vaših dana.

45 Nebeski Oče, zahvalni smo za Gospoda Isusa, Njegovu prisutnost. I svjesni smo da ovdje postoji nešto što je učinilo da muškarci i žene... Neki od njih su čak ispovijedali da su kršćani, godinama. Ali bilo je, Nešto je prisutno što ih je izazvalo, iako su ispovijedali, čak kao što je Zakej, ali jednom kontakt s Kristom, podigli su svoje ruke kao svjedočanstvo da im je Nešto unutar njih reklo da to učine. Neka bi znali baš sada da je to Isus. On je trebao proći onuda, ovoga jutra i prošao je.

Bilo je, pretpostavljam, podignuto nekih sto pedeset ruku, Gospode. Molim se da posjetiš svakog pojedinačno i daš im realnost da je to biti pravi kršćanin. I bez obzira koliko nas svijet pokušava obeshrabriti i koliko nas drugi pokušavaju obeshrabriti, neka bismo znali da je borba doći Tamo. To je trud koji moramo uložiti. Ali kada smo spojeni s Nečim što je istinsko, pravo, onda nas To mijenja. Molim se da promijeniš svako srce, Gospode i oblikuješ svakoga u Božanskoj prisutnosti, u ovo vrijeme. Stavi Duha Svetog u njihove živote da budu onoliko kršćani koliko je majka srna bila majka. Bila je rođena majka. I neka bi oni bili rođeni od Duha Božjeg i postali pravi sljedbenici Isusa Krista. Neka bi došli sa svojih javorovih stabala danas. Daruj to, Gospode. Neka bi Ti otišao sa svakim od nas kući i tamo prebivao s nama do vremena kada dođeš odvesti nas u naš Vječni Dom. Jer to molim u Isusovo Ime. Amen.

46 Hvala vam, lijepa. Neka vas Gospod blagoslovi. Zadržao sam vas dugo. Trebao sam otići odavde u deset sati. Deset je minuta do jedanaest.

Nadam se da Bog uzima ovih nekoliko malo grubih riječi, i nervoznih i uznemirenih, i unosi ih u vaše srce. Zapamtite, ima nešto istinsko u Kristu. Neka vas Bog blagoslovi. U redu.

Bio je izvrstan strijelac. I znao sam kada taj kursor ciljnika dođe do njezinog vjernog majčinskog srca on će pucati točno kroz nju. Vidite? Ona nije stajala ni dvadeset metara, veliki 180 gr, 180 gr, dum-dum metak i tamo bi on samo propucao njeno srce točno kroz obje strane.

Pomislio sam: „Kako možeš biti tako okrutan, tako da propucaš to dragocjeno majčinsko srce iz nje, a ona traži svoju bebu? Kako to možeš učiniti, Bert?“ Mislio sam u sebi. Vidio sam njegove ruke dolje nepomične. Nisam to mogao gledati. Jednostavno to nisam mogao učiniti. Okrenuo sam leđa. Nisam to mogao gledati.

Ta istinska vjerna majka je stajala tamo. Nije bila licemjer. Nije to samo glumila radi usputne predstave. Bila je majka. To je zašto je ona to radila. Smrt joj ništa nije značila. Njezina beba je bila u nevolji. Mislila je više na svoju bebu nego sto je mislila na svoj vlastiti život. Neka lovci pucaju štogod to bilo, njezino vjerno srce je udaralo, njezino majčinstvo. Majčinstvo u njoj je pozivalo. Njezina beba je plakala. Bilo je nešto u njoj, pulsiralo, bilo je stvarno.

I kako bi taj okrutni lovac mogao propucati to vjerno srce? Jednostavno nisam mogao to gledati. Okrenuo sam glavu. Pomislio sam: „Gospode Bože, nemoj mu dopustiti da to učini.“ Stajao sam ovako, nisam mogao čuti... Nisam htio čuti pucanje puške. Bilo je to baš previše. Čekao sam.

Pištalj nije opalio. I okrenuo sam se i pogledao i dogodilo se ovako. Nije mogao to učiniti.

Okrenuo se je i pogledao me i te velike oči su se promijenile. Suze su curile njegovim obrazima. Pogledao me je i usne su mu drhtale. Bacio je pušku na snježni nanos i uhvatio me za nogavicu. Rekao je: „Billy, dosta mi je toga. Vodi me do tog Isusa o kojemu govoriš.“

Tamo na tom snježnom nanosu doveo sam ga Gospodu Isusu. Zašto? Vidio je nešto stvarno. (Bio je u svakakvim crkvama.) Vidio je nešto što nije bilo izglumljeno. Vidio je nešto što je bilo istinsko.

44 Prijatelji, mogli bismo imati crkvena pravila i crkvene odredbe i teologije i sve ostalo, ali postoji pravi istinski Isus. Pogledajmo na Njega dok poginjemo naše glave u molitvi.

S vašim pognutim glavama, volio bih vam postaviti pitanje, vašim pognutim srcima, također. Koliko vas ovdje sada, vas koji ispovijedate kršćanstvo, tko ne, ako je ispovijedanje sve što imate? Ali koliko bi vas voljelo biti onoliko kršćanin koliko je ta srna bila majka, s nečim toliko istinskim u vama, što se čini više od vašeg života ili ičega što imate? I kažete, možda kažete ovo: „Brate Branhame, ja pripadam crkvi. Ja sam poslovan čovjek, poslovna žena ili što više, domaćica. Ali, stvarno, biti ta

Ta mala dama je rekla: „Mora da si sa sjevera Amerike.“ Rekla je: „Sredit ću ti američku šalicu.“

6 Pa, tako ja nalazim ljude, možda nisu najveća grupa kojoj sam ikada govorio, ali prava istinska kvaliteta. Zahvalan sam za to, slušateljstvo koje sluša, netko tko sjedi i obazire se na onome što govorite. Ja...

To je ono što želim da činite. Ispitajte što čovjek govori Božjom Riječi. I, ako to nije ispravno, onda nije ispravno. To je sve. Ako je to Riječ Božja, onda Bog mora svjedočiti o Svojoj Riječi, jer je obećao. Tako to je način na koji volimo ispitati ove stvari da shvatimo.

7 Sada, razumio sam, ovog jutra, da je ovo trebao biti doručak za poslovne ljude i Poslovne ljude cjelovitog evanđelja, čiji sam član njihovog ogranka. I mislim ovo... Rekli su da su neki od njih bili ovdje. Neki od njih nisu izlazili. Možda, oni su poslovni ljudi, imaju svoje poslove kojima moraju prisustvovati. Dat ću im ispriku, svejedno, pa - pa to je sve u redu. Rekao je da su mnogi njihovi ljudi bili ovdje, u svakom slučaju, pa to je jako dobro.

Sada samo mala šala. Rekao sam to, ali možda... To nije mjesto za šale, naravno, ali to je samo malo smisla za humor. Kada govorite, kao što smo mi maloprije, pa, možda vratimo ljude natrag na neki smisao za humor.

8 Sjećam se jednom smo prijatelj i ja bili zajedno u školi. Njegovo ime je bilo Wilmer Snyder. Njegov brat je baptistički propovjednik i on - on piše u ovoj Gornjoj sobi, rubriku u Gornjoj sobi. Bili smo zajedno školarci. I proučavao sam službu, a on - on je postao agent osiguranja. I tako je došao u moju kuću jednog dana da me posjeti. I sada može biti da su neki agenati osiguranja ovdje. I ne govorim ništa o osiguranju sada. Nadam se, ne mislite loše o ovome, ali uhvatite mali smisao onoga što ja... zašto to kažem. Tako moj brat je također - ima Prudential i prodaje Prudential osiguranje.

9 Tako mi je jednom nešto malo učila agencije za osiguranja što sam... Pretpostavljam, ne znajući puno, ja... Krivo su mi pročitali policu osiguranja i bilo mi je krivo predstavljeno i jednostavno je nikad nisam potpisao. Ja...

Tako, jednog dana, Wilmer je došao gore da me vidi i rekao je, rekao je: „Kako ide, Billy?“ Rekao sam: „Dobro.“

Rekao je: „Čuo sam da si bio vani na sastancima.“

Rekao sam: „Da, vani sam na sastancima.“

Govorio sam mu o momak koji mi je rekao. On je rekao: „Kažeš, ti si propovjednik. Što radiš, družiš se s tim poslovnim ljudima?“

Rekao sam: „Ja sam poslovan čovjek.“

I oni su rekli: „Aha, u kojem si ti poslu?“

Rekao sam: „Poslu sigurnosti.“

I, vidite, on to nije shvatio. Nisam rekao: „Osiguranja.“ Rekao sam: „Sigurnosti.“ Vidite?

I tako sam rekao: „Posao sigurnosti.“

Rekao je: „O,“ rekao je: „Vidim.“ Rekao je: „Koje -koje osiguranje prodaješ?“

Rekao sam: „Prodajem sigurnost Vječnog Života.“ I to i dalje prodajem. Tako bio bih zainteresiran... ako je itko od vas zainteresiran, htio bih razgovarati o polici s vama, upravo nakon sastanka, ako je to u redu.

I tako rekao je, rekao je: „Vječni Život?“ Rekao je: „Ne vjerujem da sam ikada čuo za firmu.“

Rekao sam: „O, nikada nisi čuo?“ Rekao sam: „Dobro je poznata.“ A on je rekao... Rekao sam: „Davno je osnovana.“

I on je rekao, rekao je: „Gdje je glavno sjedište?“

Rekao sam: „U Slavi.“

10 Wilmer mi je rekao, rekao je: „Billy, mislio sam da ću doći gore prodati ti neko osiguranje.“ Rekao je: „Čuo sam da nemaš nikakvo osiguranje.“

I rekao sam: „O, da. Ja - ja imam osiguranje.“

I rekao je; „O, žao mi je.“ Rekao je: „Pretpostavljam, tvoj brat, imaš s njim.“

Rekao sam: „Ne, ne baš s njim.“

Moja me žena pogledala, kao da će reći: „Pa, mora da prodaješ priču.“ Znala je da nisam imao nikakvo osiguranje. Ali ni ona nije shvatila. Rekao sam: „Sigurnost,“ ne „osiguranje“.

Rekao je: „Koje osiguranje imaš, Billy?“

Rekao sam:

Blagoslovljena sigurnost, Isus je moj!

O, predokus Božanske slave.

Nasljedovatelj sam spasenja, kupljen od Boga,

Rođen od Njegovog Duha, opran u Njegovoj Krvi.

Rekao je: „Billy, to je jako lijepo. To je jako lijepo.“ Rekao je: „Nemam ništa protiv toga, ali,“ rekao je: „To te neće staviti ovdje na ovo

natrag. Tako smo se penjali do oko podneva i onda bi se rastavili i išli jedan jedim, a jedan drugim putem. I onda ako bismo ulovili našeg jelena, objesili bismo ga gore i -i onda bismo uzeli naše konje i otišli po njega.

Tako smo stigli oko jedanaest sati, nismo čak vidjeli niti trag, niti jedan trag.

Svi jeleni su ležali dolje. Ušli bi u grmlje i pod gomilu žbuna i stvari, gdje su krošnje, gdje su bili šumski radnici. I oni bi, skrivali su se, ostali daleko jer se u njih pucalo. Bili su uplašeni.

41 Oko jedanaest sati, Bert se zaustavio, sjeo. Bio je tamo mali otvor oko, o, veličine ove zgrade i unutrašnjost možda dva puta ove veličine, mali otvor tamo. I sjeo je i segnuo natrag da uzme, pomislio sam, mislio sam, svoju - svoju termosicu koju je imao u svome kaputu. Inače nosimo termosicu i imamo nešto tople čokolade i, jer ima topline u tome, znate, i - i onda imamo sendvič i onda se rastavimo. Dizali smo se visoko prema liniji stabala tako sam pomislio da će Bert možda pojesti svoj sendvič. Tako je sjeo da izvuče svoju termosicu i da... Mislio sam da će je izvući. I samo sam pustio, postavio svoju pušku na stablo i krenuo po svoj.

Ali, što je on, izvlačio je tu malu staru zviždaljku. Tako kad je izvukao tu zviždaljku, puhnuo je u nju. I itko tko je ikada čuo malu staru bebu srnu kako plače, to je nekako žalosno, svakako. I kad je puhnuo u tu zviždaljku, na moje iznenađenje, odmah preko puta njega, ustala je velika ogromna majka srna. Sada... Srna je majka laneta, znate. Tako je ustala. Tamo su bile njezine velike smeđe oči, svako, vodeći, te velike uši podignute upravo tako. Vidite, njezina beba je bila u nevolji.

42 I opet je puhnuo u nju i ona je pogledala okolo. I odmah je ušla u taj otvor. Sada to je neobično za srnu da to čini, svatko od vas lovaca to zna. Izišla je tamo. Mogao sam vidjeti njezine velike oči. Nije stajala dalje od dvadeset metara od mene. I pomislio sam: „O, Bert, ne možeš to učiniti i ubiti tu jednu dragocjenu majku, ona traži svoju bebu i ti je tako zavaravaš.“ I ta zviždaljka je zazviždala i ona je bila... Izišla je tamo.

I lovac je podigao polugu na svojoj 30.6 puški, ispustio je dolje, to je napelo pušku, znate, osigurač iskoči.

I ona je to čula. I pogledala je okolo i vidjela je lovca. Uši su joj virile pravo dolje. Obično bi otišle. I ne bi tamo izišla, kao prvo, u to doba dana. Ali, vidite, ona je bila majka. Bilo je nešto u njoj, ona, nešto istinsko, nešto. Ona nije izigravala predstavu. Bila je majka. Bila je rođena majka. I njena beba je bila u nevolji i to joj je privlačilo pažnju.

43 I on me je pogledao, s tim očima nalik gušterovim i cerio se, rekao sam: „Bert, nemoj to raditi. Ne čini to.“ On se samo cerio, okrenuo se s tom puškom. O!

38 Ovaj lovac, bio je dobar strijelac, dobar strijelac. Ali bio je najokrutniji čovjek kojeg sam ikada sreo. On - on bi me ismijavao cijelo vrijeme. Strijeljao je lanad.

Sada, nije krivo pucati na lane ako zakon tako kaže. Ali, znate, Abraham je ubio tele i dao ga za hranu Bogu, tako da to nije bio spol ili veličina.

To je stav. On bi ih upucao samo zato što sam se ja osjećao loše zbog toga. I rekao bi: „O, ti si kukavica, kao i ostatak tih svećenika.” Rekao je: „Billy, bio bi dobar lovac da nisi propovjednik.” I rekao je: „Ali li prevelika kukavica. To je kako je s tim propovjednicima,” rekao je: „Oni su - oni su prevelike kukavice.”

A rekao sam: „Bert, ti si okrutan.”

Imao je oči poput guštera, svejedno. I rekao je... On je, on... Poput žena koje pokušavaju šminkati svoje oči, znate, tako gore. I on je rekao... I tako je pogledao preko i rekao je: „Ti si baš kukavica.” Tako bi upucao tu malu lanad. I ubio jednu, pustio da leži i nastavio pravo da pokupi jednu drugu, samo da bih se ja loše osjećao.” I rekao je: „Odvući ću te od tog propovijedanja jednog od ovih dana.”

A ja sam rekao: „O, ne, Bert. Ne, ne.”

39 Tako sam jednog dana otišao tamo gore, jednu jesen i bilo je kasno. I sezona je bila za oko tjedan dana i bio sam zazuzet. Bio sam lovočubar države Indiane i bio sam zauzet, a baš u sezoni lova, tako da sam morao uzeti svoj godišnji odmor. Otišao sam gore malo kasno.

I taj bjelorepi jelen, ako se ikad na njih puca, govorite o Houdiniju kao umjetniku nestajanja, o, on je za njih amater. I tako onda stvarno ostanu skriveni. I bile su to noći punog mjeseca, snijeg na tlu oko petnaest centimetara, dobar posao praćenja.

I tako Bert, kad je sišao u kabinu u kojoj sam ja bio, rekao je: „Hej Billy, imam jednu dobru za tebe ove godine.”

A ja sam rekao: „Što?”

Segnuo je u svoj džep i izvukao je. Imao je malu zviždaljku. Puhnuo bi u nju i zvučala je baš poput malog laneta koje plače za svojom majkom. Mala beba srna, znate, plače za svojom majkom.

Rekao sam: „Bert, kako okrutan možeš biti?” Rekao sam: „Misliš li...” Ne bi učinio takvu stvar!”

Rekao je: „Ha-ha, ti propovjedniče kukavico!”

40 I nastavili smo loviti tog dana i otišli smo gore preko Jefferson Notcha. I niste se morali brinuti za njega, znao je kako pronaći svoj put

groblje kad umreš.”

Rekao sam: „To će me izvaditi. Ne brinem za ulazak.”

Ne brine me ulazak unutra, nego izlazak vani. I tako - tako je Ovo jedina stvar za koju znam da će vas izvući vani. Pa ako ste zainteresirani za izlazak, dozvolite nam da vam pričamo o Tome.

11 Gledajući na slušateljstvo, ovoga jutra, neću vas zadržavati nego samo kratko. I imao sam tekst iz kojega sam namjeravao propovijedati i onda sam pomislio, pa, bolje da to ne radim. Htio sam samo imati malu dramu o nečemu, liku iz Biblije.

Mislim ovdje o ozbiljnim pitanjima. Da, dok sjedimo ovdje kao kršćani, pretpostavljam većina nas, znate li da ovo može biti posljednji put da ćemo ikada zajedno jesti doručak? Jeste li ikad razmišljali o tome?

Shvaćate li, ono malo riječi koje moram ovdje reći, Bog će mi dati da odgovaram za to tamo gore na Dan suda? Vidite? I imam duše ovdje, bez obzira je li to mala grupa, ali svejedno imam. To su riječi koje govorim, pa, morat ću odgovarati za njih Tamo gore.

Tako, možda više nikada nećemo jesti doručak zajedno, ali nadam se da ćemo jesti Večeru zajedno, jednog dana. To je posljednja večera, Tamo gore s Njime, bit će to prva Tamo.

I onda dok sjedimo ovdje ovoga jutra i gledam na ove ljude ovdje, neke od njih, veliki propovjednici koji su proučavali. I ja ovdje, izašao sam kao šumar, bez obrazovanja, sjedim ovdje s ljudima koji su kvalificirani da propovijedaju i doktori teologije. Osjećam se jako malenim stajati i govoriti ispred takvih ljudi. Ali, još uvijek, ja - ja moram izraziti što osjećam. I njihova velika zahvalnost i dobrota da mi dozvole stajati i činiti ovo. Cijenim to braćo, surađivanje u sastanku i okupljanju. Ovdje sam da vam pomognem. Učinit ću sve što mogu za svakoga od vas, po Božjoj milosti.”

12 I onda kad to sve završi, jednog dana, ako ne uspijem ponovno doručkovati s vama, kada sve bude završeno, sjedit ćemo preko puta stola jedni od drugih, to je vrijeme koje očekujem. Bez sumnje, ali male suze će poteći niz naše obraze i gledati preko stola i rukovati se jedni s drugima. Onda će to nešto značiti. Radimo dok je vrijeme da radimo, dok ima sunca. Spustit će se za malo, spušta se jako nisko. Onda, razmišljati to, dok sjedimo ovdje, držeći jedni druge za ruke, i plačući malo, onda će veliki Kralj izaći, u svim Svojim velikim odorama, sići putem, obrisati sve suze s naših očiju i reći: „To je dobro učinjeno moje dobre i vjerne sluge, uđite u radost Gospodnju koja je bila pripremljena za vas od postanka svijeta.” Dok je sunce gore i ima dovoljno svjetla da radimo, radimo.

13 Sada ovaj mali tekst ovdje, može se činiti nekako smiješnim, ali

govorit ćemo na ovu temu: On je trebao proći onuda.

Mora da je to bila grozna noć za malog momka. Nije uopće mogao spavati i samo se prevrtao i bacao cijelu noć. Svitao je dan.

I svi znamo što znače te nemirne noći, ne možete spavati. Imate nešto na svom umu ili nešto vam je uznemirilo živce.

I ovaj mali momak je bio poslovan čovjek, možda u gradu Jerihonu, što je bilo nešto poput vas poslovnih ljudi i žena ovdje i on - on je bez sumnje imao posao koji je napredovao. Dobro je stajao sa... svim klubovima i tako dalje i bio je član crkve, Sanhedrinskog koncila, i imao je dobrog svećenika i vjerovao je tom svećeniku.

14 I čudna stvar u vezi ovog slučaja, ipak je njegova žena. Nazvat ćemo je Rebeka. „Zalutala je na krivu stranu,” mislio je i tako je mislio i svećenik. Slijedila je Čovjeka koji je trebao biti prorok iz Nazareta, Čovjeka po imenu Isus. Ljudi, siromašnija klasa ljudi je vjerovala da je On prorok, ili Mesija koji je bio obećan, ali to se baš nije podudaralo s kvalifikacijama Sanhedrina.

Čudno, nekad Bog radi stvari daleko od boje u kojoj mi mislimo da to mora biti. „Ovaj Momak, vidite, bio je rođen,” prema njihovom mišljenju: „Vanbračno rođenje. Njegova majka Ga je rodila prije nego su ona i njezin muž bili vjenčani.”

Druga stvar, on nije imao školu. Nisu imali nikakav zapis da je ikada išao u školu. Nije bio svećenik, niti je bio rabi. Samo je imao tvrdnje, kao Svoje vlastite.

Kao što je brat Don tako divno započeo ovoga jutra: „To je bila prekretnica.” Nisu to prepoznali. To se tako inače događa. Dođe do tog vremena preokreta.

Ali na ovaj ili onaj način, njegova žena je bila uvjerena da je On bio Prorok koji je trebao doći i slijedila Ga je, vjerovala Mu.

I pokušala je reći svome mužu. Ali on je bio toliko zanesen u svom poslu, i sa... Pripadao je crkvi. „Nije li to dovoljno dobro?”

15 Nešto kao bogati mladić, znate. On je imao posao, također. Ali shvatio je da je bio član crkve, ali nije imao Vječni Život. I pitao je... Vidio je nešto u Isusu što drugi čovjek nije imao. O rekao je, došao Mu je i rekao: „Ja...” Htio je znati da li on... što je mogao učiniti da ima Vječni Život. I Isus mu je rekao da drži zapovjedi. Rekao je: „Činio sam to od malena.” Vidite, to je pokazalo da je bio vjernik, ali znao je da je Isus imao nešto što ti svećenici i rabini nisu imali.

I kada god čovjek dođe u kontakt s Isusom Kristom, On je drugačiji od čovjeka. Nikada nećete biti isti kada Ga jednom vidite, ako postoji

jučer, danas i zauvijek. Ljudska srca su - su tako... Pravi muškarac ili žena koji se boje Boga, poslovan čovjek ili štogod je to, uvijek je... Postoji nešto u njegovom srcu, ako ima išta Božjeg straha u njemu, da zna nešto u vezi Boga.

36 Kažete, nisam vam rekao što se dogodilo Zakeju. Postao je članom ogranka Poslovnih ljudi cjelovitog evanđelja u Jerihonu. Vidite, želim vam reći o njemu, prvo, vidite. O, naravno, on ne bi bio ničeg drugog nego cjelovitog evanđelja, naravno da ne. To je sve što je Isus propovijedao. Tako da je postao članom tamo. I vi morate biti članom istoga. Primijetite sada.

Ali je htio vidjeti nešto stvarno. I kada je sam vidio nešto stvarno, što je bilo identificirano Pismom, onda je bio spreman. Prave stvari su ono što se računa.

37 Samo mala priča prije završetka. Koliko vas je ovdje lovaca, da vidim vaše ruke, moje braće ovdje? O! Znao sam da nisam jedini. Tako volim loviti i ja sam...

Inače sam odlazio gore u sjeverne šume, gore u New Hampshire. To je dom bjelorepog jelena. Kako ih volim loviti! I inače sam odlazio gore svake godine. I imao sam partnera tamo gore, po imenu Bert Call, jedan od najboljih ljudi s kojima sam ikada lovio.

I moja priroda je uvijek bila prema šumama. Rođen sam u šumama i baš čini kao da sam bio odgojen tamo. I čak ni moje obraćenje mi to nije oduzelo. Ne toliko da bih nabavljao divljač, nego samo da bih bio u šumama. Mislim da je Bog tamo, vidjeti Ga kako se kreće. I priroda, kako ona umre i silazi, ponovno se vraća i uskrsnuće.

Sunce izlazi ujutro, mala beba rođena, i onda oko devet sati, odlazi u školu i oko deset sati je gotovo, u dvanaest sati je u svojoj snazi, u dva sata poslijepodne dolazi do moje dobi i u pet sati je osamdeset godina staro, umire. Odlazi dolje. Služilo je Božjoj svrsi. Ono nije mrtvo. Vratit će se natrag sljedećeg jutra. To je Bog svjedočeći da postoji život, smrt, sahrana, uskrsnuće.

Gledajte ta stabla tamo vani. Prošlu jesen, biljni sok se spustio u korijen prije nego je mraz ili išta drugo došlo. Što je to činilo? Silazilo u grob. Što se onda dogodi? Ponovno se vraća u proljeće. Ono nije mrtvo. Ono silazi i leži u zemlji, vraća se natrag. Ako ostane gore, onda će ga zima ubiti. Vidite? Bog ima... Nikakva ga vlastita inteligencija ne šalje tamo dolje. To je Božji predviđeni način. Tako to samo slijedi Božji predviđeni način. Silazi, skriva se tijekom zime, vraća se ponovno natrag s novim životom sljedeće godine, svjedočeći da postoji život, smrt, sahrana, uskrsnuće. Svugdje, to je ista stvar, Bog u Svom velikom stvaranju, svjedočeći o Sebi.

kraja. Bio je drugačiji karakter od onoga što je on mislio. Njegov stav se počeo... Sva se njegova uštirkanost počela ispirati, kada Ga je vidio. Dolazi hodajući niz ulicu. Pomislio je, preko ovog malog lista, gledajući preko, vidi što se događa. I dok je On hodao, stigao je upravo do mjesta gdje je on bio.

I rekao je: „Znate, taj Čovjek bi mogao biti Prorok. Možda je Rebeka bila u pravu. Možda je znala više o Pismu nego što sam ja znao.” Tako je On hodao ravno dolje, sa Svojom glavom pognutom, hodajući, ponizan, nježan, kao što je uvijek činio. I učenici su micali ljude s Njegovog puta.

I kad je stigao točno pod stablo, zaustavio se. Zakej, gleda preko lista, nekako tako. On je pogledao gore na stablo, rekao je: „Zakej, sidi dolje.”

Ne samo da je znao da je - da je bio gore na stablu, već je On znao da mu je ime bilo Zakej. Imao je puno manje problema sa silaženjem sa stabla nego što je imao da se popne. Poznavao ga je, čudo je bilo učinjeno na njemu. Vidite?

34 Rekao je: „Gospode, bio sam u krivu. Spreman sam priznati da sam u krivu. Ako sam uzeo išta, što je bilo pogrešno, vratit ću to natrag. Dat ću polovinu svojih dobara siromašnima.”

Isus je rekao: „Danas, spasenje je došlo u tvoj dom.”

Što ga je promijenilo? Što je bila promjena, brate i sestro? Razmislite na trenutak. Promjena je bila, vidio je Nešto stvarno.

Čuo je sva obećanja koja su bila dana, svećenika da govori o onome što je bilo, velikom proroku Mojsiju, velikom ovom, tome, ili drugome, obećava nešto veliko u budućnosti, ali ignorira ono što se događa sada. To je ljudski način.

Vidio je nešto istinsko, nešto što je mogao vidjeti, sam. Čudo mu se dogodilo. Bio je Prorok. Jer, On ga nije poznavao, niti bi ga On ikada vidio gore na stablu. Ali kada je On stigao upravo pod stablo, zaustavio se i pogledao gore i rekao je: „Zakeju, sidi. Danas, spasenje je došlo u tvoj dom.”

35 Braćo, to je istinska stvar koja mijenja čovjekov um, mijenja njihov stav. Ponekad je to pritisak, sigurno, da se dođe do Toga. Ali ako ćete pristupiti Kristu ovoga jutra, s mišlju u svome srcu da nećete biti kritičar, nego ćete proučiti Pismo i vidjeti što je On bio.

Ako On dođe na sastanak večeras, prije nego dođete, proučite i vidite što je On bio. Štoga je On bio, On mora biti isti danas. Njegov... Kao što sam govorio sinoć, ako ste mnogi od vas bili tamo, vidite. Identificira li se Bog prema Svojim karakteristikama? On uvijek mora ostati takav, jer je On isti

ikakva Božja iskra u vama.

16 Tako je Rebeka pronašla ovog Isusa. I On - On je njoj bio, upravo ispunjenje obećanja koja su Židovi očekivali za svoj dan.

Tako, krenula je vijest da će On održati doručak, ili nekakav ručak ili nešto, dolje u Jerihonu, tako da je ona postala zauzeta moleći se za svoga muža, poslovnog čovjeka.

Trebamo više Rebeka, svugdje, vidite. Vidite, molitva mijenja stvari. Ako položite svoga muža ili nekoga svoga tko nije spašen pred Boga i onda se molite, Bog će negdje napraviti put, jer je obećao da hoće.

Tako to je što je Rebeka, budući da je bila odana vjernica i sljedbenica Gospoda Isusa i jako dobra, draga osoba mora da je bila i imala je... zainteresirana za svoga muža.

I mislim da se to ponovno reflektira, da ako - ako osoba ikad sretne Isusa i pronađe Ga stvarno u vašem srcu, vi niste zainteresirani samo za vlastiti dom, nego za dom Božji, svugdje. Zainteresirani ste da Ga oni upoznaju. „I znati Njega je Život.” „Znati Njega,” vidite, ne znati kako čitati Riječ ili tako. Već, „Znati Njega je Život.”

17 Tako se žarko molila. I približio se dan kada je Isus trebao ući u grad. I bez sumnje već dan ranije, mogla je vidjeti je li se njegov stav išta promijenio. Tako je rekla, možda: „Zakej, ideš li na taj doručak ujutro?”

„Zašto, naravno da ne. Zašto, ta hrpa ljudi! I očekuješ od mene... Imam najbolji restoran u gradu i oni to održavaju preko kod Lavinskih.” Nadam se da ovdje nema Lavinskih. Ali, svejedno: „Preko na drugom mjestu, vidiš. I zašto, imam najbolje mjesto u gradu, a oni su odabrali to mjesto tamo dolje. Pa, nisu trebali. Trebali su doći u moje mjesto to održati, vidiš.” Nije išao.

Onda se ona krenula moliti, stvarno očajnički. Tako onda te noći, mali momak se nije mogao uopće odmoriti.

Znate, postoji nešto u vezi toga, ako se odete moliti za nešto stvarno očajnički, Bog radi na obje strane, vidite. On - On - On odgovara.

18 Tako mali momak, mora da je počeo razmišljati te noći: „Pitam se trebam li sići i - i - i čuti ovog Čovjeka? Sada, Rebeka kaže da je On prorok. Sada, znamo da nismo imali nikakvih proroka stotinama godina. I pitao sam svećenika u vezi toga, rekao je: „Ništa nego samo glupost! Ako bi se podigao Prorok, ne bi li došao kroz crkvu? To je način na koji bi morao doći. Došao bi nama farizejima, ili saducejima, ili našoj grupi ili ne bi mogao biti Prorok.” Znate, takav stav i dalje sprječava. Tako misle da To mora doći tim putem ili nije ispravno. Tako su rekli, bez sumnje, već, u ovom velikom vremenu da... Vjerovala je To, svejedno.

I raspravio je to sa svećenikom. Svećenik je rekao: „Sada gledaj ovdje, ti dani proroka su bili prije mnogo, mnogo godina. Dobili smo zakon. Imamo to sve zapisano. Situacija je pod kontrolom i imamo to u svojim rukama i znamo o tim stvarima.”

Ali onda, naravno, Zakej, ne gledajući u To, baš u potpunosti samo pretpostavljajući, uzimajući to zdravo za gotovo. Riječ pretpostavljati je „usuditi se bez autoriteta.” Pa, on-on je mislio da je to sve bilo u redu, sve dokle god je pripadao crkvi, to je sve što je trebao raditi.

Ali onda kako je padala noć, pojavila se iznenadna želja u njegovom srcu. „Možda ako je ta osoba u gradu, možda više nikada neće biti ovdje ponovno. Trebao bih otići i izvidjeti situaciju, vidjeti za sebe.”

Sada, to je dobra ideja. Pregledajte to sami. Nemojte ići kritizirati. Uzmite Riječ i istražite Riječ prema tome.

Tako ona, Rebeka, pokušavala je kao što žena može, objasniti ono što su proroci rekli i što je Mojsije rekao da će ova Osoba biti i kada On dođe. Tako mora da je ona mislila, pokušala mu je to objasniti, ali je svećenik i dalje imao puno više utjecaja na njega nego što je Rebeka, njegova žena imala.

19 Onda kada je jutro počelo svitati, pa, mali momak je bio... Rebeka, mogu je zamisliti, vidjeti je kako ga bocka govoreći: „Zakej, hoćeš reći da ne želiš otići dolje?”

„Ne, ne želim imati ništa s Time.”

Znate, nemojte biti, Reb... Nemoj biti ogorčena, Rebeka. To je ponekad dobar znak. Vidite, baš - baš kada on postane tako obeshrabren, govorite o Tome, sve ostalo. To je jako dobar znak, ponekad.

Tako, nakon nekog vremena, Rebeka se ponašala kao da je zaspala. Samo, molila se. I shvaća da se Zakej izvlači iz kreveta, jako lagano, znate i odlazi preko i sav se dotjeruje i češlja svoju kosu baš točno i oblači svoju najbolju odjeću. I provirila je, jednim okom da vidi što je činio. Znala je upravo tada da je Bog odgovorio na molitvu. Znala je da će se nešto dogoditi. Tako je Zakej izašao na vrhovima prstiju, nije Rebeki dao doznajanja gdje ide, znate. I izvukao se vani i izišao vani i pogledao iza.

20 Podigla je zavjesu, pogledala vani, da ga vidi kako odlazi. Rekla je: „Hvala Ti, Gospode. To je sve, sve u redu sada.” Vidite?

Kao što je Ilija učinio kad je rekao: „Vidim ga, oblak veličine čovjekove ruke.” Samo prvi mali dokaz, nešto se treba dogoditi.

Tako on izlazi i dolje ulicama. Rekao je: „Sada shvaćam da će On ući kroz južna vrata, tako bolje da odem tamo preko i stanem.” I rekao je: „I naći ću si mjesto i stat ću upravo tamo. I kada On uđe, vidjet ću koliko je

je On Prorok.” Tako dok je sjedio tamo, sa svojim podignutim listom, gledajući i -i gore na ovom stablu, skroz iznad njihovih glava, gdje bi oni prolazili ispod stabla.

Tako kad je primijetio prvog čovjeka kako dolazi iza ugla, mora da je bio apostol Petar jer je bio velik, jak, krupan tip čovjeka. Mogu ga vidjeti kako odguruje rulju natrag, govoreći: „Priatelji, žao mi je. Naš Gospodar je imao veliki sastanak sinoć, puno snage je otišlo od Njega. Svi ćete razumjeti. Hoćete li se samo pomaći u stranu da Gospodar može proći? Molim vas učinite to.” I ovdje stiže Matej, Marko i oni zajedno, govoreći: „Sada ne želimo biti grubi, nismo ovdje iz tog razloga. Ali naš Gospodar je strašno umoran i još nije doručkovao, tako mi smo - mi smo... Želimo da se maknete u stranu, ako biste.”

32 Bio je tamo čovjek koji je stajao, kojeg je možda Zakej pogledao.

Nekoliko dana prije toga, na jednom od sastanaka na poslovnom mjestu, doktor je bio tamo i rekao ovom malom čovjeku koji je imao malu djevojčicu koja je zaista bolovala od groznice i nije trebala živjeti ako nešto... Učinio je za nju sve što je mogao.

I Zakej, kada je podigao svoj list i pogledao, vidio je ovog čovjeka, s ovom bebom zamotanom u dekici, dolazeći iza ugla. Pomislio je: „Kako glupu stvar taj otac čini, pokušavajući slijediti tog takozvanog Proroka! Ovdje on dolazi iza ugla s tom bebom i ona s temperaturom i stoji vani na tom vjetru.”

Ali, znate, baš kao Zakej, kad stvarno vjerujete, nema ničega što će vas spriječiti, vas.

I htjela Mu je donijeti tu bebu. I svaki puta kada bi skrenuli uglom ili promijenili, bio bi odgurnut nazad. Ali bio je uporan, nastavljao je. Konačno, na ovom uglu, mala majka je istrčala s bebom u svojim rukama i mora da je pala i rekla je: „Gospode, budi milostiv mome djetetu.” I tamo je stajao otac bebe, plačući također, koji je bio prijatelj Zakeju.

Rekao je: „Što je promijenilo njegov stav?”

Tako još nije mogao shvatiti tko je bio taj Čovjek, ipak, On je bio dolje u rulji. Iznenada, gleda ruku kako se pruža i dodiruje preko vrha te male dekice. I mala djevojčica je bila odmotana, otišla poskakujući niz ulicu.

„Sada mora biti nešto s time,” rekao je Zakej.

33 Konačno, On je došao u vidik. I jedan pogled u Njega, Zakeju je promijenio njegovo mišljenje. Samo jedan brzi pogled na Njega! Ondje je On bio. Nije izgledao kao čovjek. Nešto je bilo drugačije s Njime. Krotak, nježan, dobar, a ipak je izgledao kao, ako bi On govorio, svijet bi došao do

Božji, vaša ideja i Njegova. To je dobro vrijeme za sjesti i razmisлити o tome. Vaše vlastite misli o Njemu i što Njegova Riječ kaže da je On. Što vi mislite da je On i što Riječ kaže da je On. Što je Poruka časa prema vašem mišljenju i što je Poruka časa prema Njegovoj Riječi. To je ta razlika. Sjednite tamo i razmislite o tome na neko vrijeme.

29 Bez sumnje, Sotona se uspeo na jedno od njegovih ramena. Rekao je: „Znaš li što?” Ti si lijep prizor, sjedeći ovdje gore i skupljajući trnje iz svojih ruku. I s najboljom haljinom na sebi i sve to smeće svugdje oko toga. I sada tvoje ime će biti objavljeno svugdje po gradu, sve šale će biti o tebi jer pogledaj kako si glupu stvar napravio, sjedeći ovdje.”

Vidite, Sotona, kada započnete onda će vam on pokušati reći: „Napravio si grešku.”

Tamo je sjedio u tome stanju! Rekao je: „Pa, Rebeka je rekla da je On Prorok. Iskušat ću Ga. Vidjet ću je li On Prorok.” Sada je rekao: „Kad prođe ovuda, samo ću se prikriti i On neće znati da sam ja ovdje gore. Prvo ću Ga pogledati. I onda kada Ga vidim, onda ću skočiti s ovog stabla i onda ću sići tamo i reći Mu.” Sada je rekao: „Sada, ako On - ako je On Prorok, kao što je Rebeka rekla da je On, On bi mogao znati da sam na ovom stablu, ako je to istina. Tako reći ću vam, sredit ću Ga,” tako je izvukao sve lišće oko sebe i prikrrio se, svugdje, da ga se ne može vidjeti i pustio je jedan list da gleda vani, znate, da Ga vidi dok skreće uglom.

30 I onda sjedeći tamo, razmišljajući o svemu ponovo. Nakon nekog vremena čuo je buku kako dolazi iza ugla.

To je čudno, gdje god je On, uvijek je puno buke. Znaite, buka je znak života. Vidite? Sjetite se velikog svećenika, kada bi se obukao i otišao u Svetinju nad svetinjama, na kraju svoje haljine je imao šipak i zvono i ta buka u Svetinji nad svetinjama je bio jedini način da su poslužitelji znali je li bio živ ili nije. Pravilo je buku. I kada nije bilo buke, onda, o, mogao je biti mrtav. Pa, mislim da je to što je uglavnom problem s našim crkvama danas, nema dovoljno buke u vezi toga, nema dovoljno entuzijazma, nema dovoljno nečega. I tako, gdje je Isus tamo je uvijek buka.

Jednom, kada je došao u Jeruzalem, vrištali su i uzvikivali i „Hosana Kralju koji dolazi u Ime Gospodnje!”

I neki od tih svećenika stoje tamo, govoreći: „Pa, utišajte ih, neka budu mirni.”

Rekao je: „Ako se oni umire, kamenje će vikati.” Nešto se mora pokrenuti kad je On prisutan. Primijetite. I onda, oni koji su Mu vjerovali.

31 I onda je čuo da ta buka dolazi iza ugla i vrištanje i nastavlja se. Tako je mislio: „Pa, mora da se On približava.” Tako je podigao svoj list i ustao da pogleda preko. „Sada, imam Ga u potpunosti sada. Vidjet ćemo koliko

taj momak Prorok. I otići ću odmah i staviti tvoj prst pod Njegov nos i očitati ću mu lekciju i kada On dođe. I reći ću Mu da su sve Njegove gluposti uzrokovale da moja žena... I ti molitveni sastanci i stvari. Dosta mi je i umoran sam od toga. Hoću. Reći ću nešto u vezi toga, vidite, i reći ću Mu. I onda znam da će me rabi zasigurno potapšati po leđima i reći: „Zakeju, ti si dobar član ove crkve ovdje.” Sigurno si dobar momak.” Tako je rekao: „Otići ću tamo dolje rano,” tako da je otišao.

21 Kada je prošao blok kuća, ili dva, od kapije, shvatio je da je mjesto bilo prepuno. Visili su na zidovima i svugdje. Na ovaj ili onaj način, iako se o Njemu govorilo, još uvijek je bio netko tko Ga je volio slušati. Netko bi slušao.

Tako je rekao: „Sada, kako ću Ga ikada vidjeti da ulazi kroz vrata?” Sjećate se, Biblija kaže da je bio niska rasta. I rekao je: „Premalen sam.” Tako se gurao okolo: „Ovdje, daj mi malo mjesta!” Možete reći da još uvijek nije kršćanin, vidite, ponašajući se tako. Kršćani nemaju taj stav, vidite. „Makni se! Znaš li tko sam ja? Ja sam Zakej. Imam restoran ovdje gore. Daj, makni mi se s puta!” Vidite? Sada, to nije kršćanin. Svi su znali da nije bio. Možda su neki od njih znali da se Rebeka molila. „Pa,” rekli su: „Pa, ti se makni.”

22 I tako je znao da Ga nikad neće uspjeti vidjeti, u svoj toj gužvi, tako da Mu ne bi mogao izraziti svoje misli. Tako je pomislio: „Pa, sada, što ću napraviti? Možda ću se vratiti kući i baš zaboraviti cijeli problem.”

Ali, znate, ima nešto u tome, da kada odlučite da Ga želite vidjeti, ništa vas neće zaustaviti od toga da Ga vidite. Ne marim što je to, vi ste - vi ste uporni i kao što je mala žena Grkinja bila uporna doći do Isusa. I ima nešto u tome, da kada god odlučite da ćete Ga vidjeti, nema ničega što će vas zaustaviti. Ali zapamtite, kada odlučite, onda će đavo napraviti što god može da vas zaustavi. On je odlučan da vi To ne shvatite, ne vidite To. Bacit će svaku crnu zavjesu preko koju može, da vas zadrži od toga da To vidite.

23 Tako, tamo je bila njegova prva prepreka, upravo tamo. Tako je onda započeo, rekao je: „Pa, pretpostavljam...”

I pogledao je tamo preko i tamo su stajali neki od onih s kojima se natjecao i oni, onda je znao neke od ljudi iz crkve. Pa je tamo toliko ismijavao ovoga Isusa iz Nazareta, o tome da je prorok, onda su ovdje stajali neki od njegovih članova gledali na njega, upravo tamo dolje u istoj grupi. Jednostavno se nije mogao sakriti. Bio je prepoznat.

Sada, Zakeju, ti si već prepoznat, tako samo... znate, ako se dogodi da je neki ovdje. Već si izmiješan u grupi sada, tako oni već znaju tko, ovdje smo, tako bismo se baš mogli makar upoznati, upoznati jedni druge.

24 Tako je rekao: „Pa, ovo je čudno ovdje.” I pogledao je okolo, vidio da netko stoji tamo. „I znaš, nakon svega, svi su poput tebe, oni - oni žele nešto istražiti.”

Čovjek zna da dolazi od negdje, s druge strane, i kada ode, vraća se negdje. I uvijek pokušava nešto pronaći da shvati od kud je došao i gdje odlazi. Postoji samo Jedan koji ima taj odgovor, to je Bog. Svaki čovjek želi pogledati iza te zavjese. I kada vidite išta što... Što vam može pokazati što je iza zavjese, gdje ste bili, i tko ste i gdje idete. Postoji samo jedna Knjiga, od sve literature koja je napisana, od milijuna tona, ovo je Knjiga koja vam govori tko ste, od kuda ste došli i gdje odlazite. Ne postoji niti jedna druga knjiga koja će to učiniti, osim Biblije! „I Riječ je Bog,” Biblija kaže.

25 Sada, shvaćamo da ovaj momak, sa svima okolo, bilo mu je neugodno shvatiti da je usred ljudi koji su vrištali, i plakali, i uzvikivali, i ponašali se kao da su ludi. Dakle, ali on... Tamo je sjedio, poistovjećen s njima, tako da je jednostavno morao ostati, to je bilo sve što je ostalo. Sada je rekao: „Pa, ako sam došao toliko daleko, mogu također nastaviti dok Ga stvarno ne pronađem.”

Sada, Zakeje, to je dobra ideja. Došao si ovdje na doručak, pa hajdemo samo dalje. Vidite, svi smo toliko daleko.

Tako sad shvaćamo, kako su odlazili, rekao je: „Sada ako ostanem ovdje, ne mogu Ga vidjeti, jer sam premalen. Tako znate, vjerujem da ću se izvući iz ove gužve i otrčati dolje do ugla gdje ću stajati sam, naći ću si mjesto upravo na rubu pločnika. I kada On dođe, onda ću odmah hodati ulicom i reći Mu što mislim o Njemu. Očitati ću Mu lekciju.”

26 Tako se izvukao, dalje do gužve i otišao dolje. Mislio je: „Sada kojim će putem On ići?” Pa, otišao je dolje do „Haleluja ulice.” To je inače put kojim On ide, vidite. I otišao dolje do „Amen ugla” gdje se skreće tamo da ode dolje do mjesta za jesti.

To je gdje idete, znate: „Haleluja ulica” i „Amen ugao” i onda ste spremni jesti Riječ. Vidite? Vidite?

Tako je otišao dolje do ovog ugla i stajao tamo na uglu, rekao je: „Sada ovdje nema nikoga. I kad ja...” Znam da ovo zvuči smiješno, ali ja samo... Sačekajte trenutak. Tako onda, prva stvar koju znate, stigao je do tog ugla i rekao je: „Ovdje nema nikoga tako da ću stajati ovdje. Kada On bude prolazio vidjet ću koliko je On Prorok. Hodat ću upravo vani ulicom i reći ću Mu nešto.”

27 Tako je stajao tamo i počeo je razmišljati: „Sada samo trenutak. Zna, ako sam tamo dolje bio premalen, ta rulja će vjerojatno ići gdje god On ide. I ne želim da itko uzvikuje kada ja razgovaram s Njim. Želim Mu

reći tako da će me čuti. A oni uzvikuju: „Amen” i „Haleluja” i „Slava Bogu”, „Hosana Proroku koji dolazi u Ime Gospodnje.” O, oni me nikada neće čuti, sva ta bučna rulja. Tako postoji samo jedna stvar... Onda će se nagomilati svugdje oko mene i onda Ga uopće neću moći vidjeti.”

Tako je pogledao, stojeći na uglu i tamo je bilo staro poznato javorovo stablo. To je dobro stablo Indiane. Tako stojeći na uglu. Mislio je: „Pa, kad bih mogao dospjeti tamo na tu granu i sjesti dolje, onda bih bio tamo gore, onda bih Mu stvarno mogu reći kada bude prolazio.”

28 Tako je došao, otrčao preko. I bio je premalen, nije se mogao podići na granu. Tako je rekao: „Pa, postoji samo jedna stvar koju mogu učiniti,” i tamo je bila gradska konta za smeće, stajala na uglu. Tako je mislio: „Pa sada, ako bih otišao preko i uzeo tu kontu za smeće i podigao je i donio ovdje, onda se mogu od nje popeti uz stablo ostatak puta. To će mi pomoći.”

Tako je prešao. I poduzeće za odvoz smeća još nije prošlo tog jutra i bilo je poprilično teško. I bio je malen i nije to mogao podignuti. Jedini način da to napravi je da ga zagrlj rukama. I imao je na sebi svoju najbolju halju. Tako, znate, uvijek postoje prepreke kada pokušavate vidjeti Isusa. Ali to nije napravilo nikakvu razliku, bila to dobra haljina ili ne, htio je vidjeti Isusa, svejedno. Tako je zagrljio kantu za smeće da bi je prenio tamo preko. Tako ju je pomaknuo preko i tamo je imao smeće po cijelome sebi. Pa, nije bilo nikakve razlike, htio Ga je vidjeti, svejedno.

Tako dok je gurao kantu preko, sa svojim rukama oko nje, čuo je kako se netko smije. I pogledao je okolo i ako to nije bio Lavinski koji je stajao tamo, njegov suparnik, govoreći: „Pa, što ti znaš! Zakej je počeo, dobio je novi posao osim svog restorana. Radi za poduzeće za odvoz smeća.”

Zna, đavo baš želi vidjeti što može učiniti da vam baci sve što može na put da vas zadrži od toga da vidite Isusa. Reći će vam: „Oni su hrpa svetih valjača.” Reći će vam: „Oni su hrpa idiota.” Reći će: „Oni su, nema ništa s njima. Oni su samo jadno gradsko smeće,” što god može učiniti. Ali ako ste odlučni da Ga vidite, Bog će načiniti put da Ga vidite. Samo to držite u svome umu. Nešto će se dogoditi, ako ta glad počne prodirati u vaše srce, nešto. Svejedno ćete Ga otići vidjeti.

Tako da nije bilo razlike. Malo staro lice je pocrvenjelo i bilo mu je neugodno. Ali samo je gurnuo kantu preko, svejedno i uhvatio se za nju i verao na stablo. U redu je, nije li, veranje? Vi jušnjaci znate što je veranje, to je penjanje po stablu, popeo se na stablo. I popeo se tamo i pronašao je gdje se dvije grane spajaju i dodiruju u deblu stabla i tamo je sjeo.

Sada, to je dobro mjesto za sjesti, gdje se susreći dva puta, vaš i